

men også dér kan der jo findes eksempler på, at det er bedre, at de går fra hinanden, end at de udsætter barnet for, hvad der så kan opstå.

Og så til fru Anne Baastrup, der siger, at når der er tale om skilte forældre og samkvemsret, er vi hundrede procent enige i, at det gælder om, at barnet har kontakt med faderen, men det er jo ikke det, vi taler om her:

Jo, det er lige netop det, det er, det er lige præcis det, det er, og derfor forstår jeg slet ikke, hvordan fru Anne Baastrup kan skelne mellem vores ønske om kontakt til faderen i skilsmisse-sager med delt forældremyndighed, og hvor vi ellers opererer med den slags, og så det samme ønske i disse situationer.

Det forstår jeg ikke, men det var måske mig, der misforstod noget.

Anna-Marie Hansen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Anne Baastrup, at jeg ikke kunne tænke på at ophæve anonymiteten for den gruppe, som er beskrevet i L 61.

Når jeg slår til lyd for ophævelse af anonymiteten, er det for at råde bod på det, vi har gjort i forbindelse med forbedringen af behandlingen af barnløshed, nemlig at vi ved donor-sædinsemination og -ægdonation reelt har frataget barnet dets ret til at kende 50 pct. af sit genetiske ophav.

Så hvis jeg skal gå ind i den diskussion, om vi samlet skal se på, hvordan vi tilgodeser barnets tarv, og om vi kan åbne for flere ved eventuelt at ophæve anonymitetsbegrebet, skal det selvfølgelig være for alle, der får kunstig befrugtning.

I forbindelse med min angst for tingsliggørelse af disse behandlinger kan jeg sige, at jeg forstår, at fru Anne Baastrup har haft nogle opringninger osv., og jeg vil give et eksempel:

Jeg havde også en opringning, hvor en kvinde var rasende over, at jeg havde været med til at lave det ændringsforslag, hvis resultat vi kan se i § 3 i loven om kunstig befrugtning. Og begrundelsen var, at hun var blevet skilt, og at hun efter en spændende karriere lige havde regnet med at blive kunstigt befrugtet og få et barn og så have nogle år til at finde en mand i til det barn, for det kunne hun ikke nå, inden grænsen var overskredet, og det mener jeg er en uhørlig tingsliggørelse, som vi godt kan sætte nogle grænser for, når vi taler om behandling for barnløshed i det danske sundhedsvæsen.

Dorte Bennedsen (S):

Fru Margrete Auken har i flere indlæg i dagens løb givet udtryk for, at hun er forskrækket over den negative indstilling til lesbiske, som er kommet frem. Så jeg er nødt til at sige til fru Margrete Auken, at det faktisk er en selvskabt forskrækkelse, som ikke har noget som helst hold i den debat, der er blevet ført her i dag.

Loven om kunstig befrugtning, som blev vedtaget sidste år, tilsiger, at læger skal kunne medvirke ved insemination af kvinder, der er gift eller lever i parforhold med en mand. Der er forslagsstillerne enige i at læger bør kunne medvirke. Og det, vi ønsker med dette forslag, er helt ud fra de samme motiver den enkle ting, at læger også skal kunne medvirke, når det drejer sig om enlige og lesbiske, og der er intet negativt i det.

Og efter at jeg faktisk har siddet og lyttet meget intenst, må jeg sige, at fru Margrete Auken har skudt nogle af ordførererne nogle motiver i skoene, som er helt uden for realiteternes verden, for der har kun været det i det, at vi har villet følge loven op ved at sige, at det er fornuftigt, at læger også kan medvirke ved disse behandlinger, og at de ikke bør begrænses til gruppen af gifte eller samlevende kvinder, men bør være en ret for alle.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Fru Dorte Bennedsen kan altså ikke have hørt ordentligt efter, når hun siger, at hun ikke har hørt dét, for der er mange, der heroppe har talt om det, og jeg kan godt gå ned og støve alle udtrykkene op: lyssky metoder og køkkenbordsmetoder og sundhedsfarlige metoder. Og en række af de beskrivelser, der har været, rammer jo sådan set alle de lesbiske kvinder, der i dag får børn, og som jeg mener så at sige alle sammen – nej, det ved jeg faktisk ikke, så det kan jeg ikke sige, men i hvert fald dem, jeg kender – har båret sig umådelig forsvarligt ad. Og det er den adfærd, jeg ikke synes man skal bagtale i den sammenhæng.

Det kunne i øvrigt være interessant at spørge sundhedsministeren, om hun ved, om der foreligger noget om, hvor mange lesbiske der er blevet smittet gennem insemination, og hvor mange børn der er blevet det, altså om der overhovedet foreligger nogen tal for det, eller om man har nogen fornemmelse af, hvordan det er med dét.